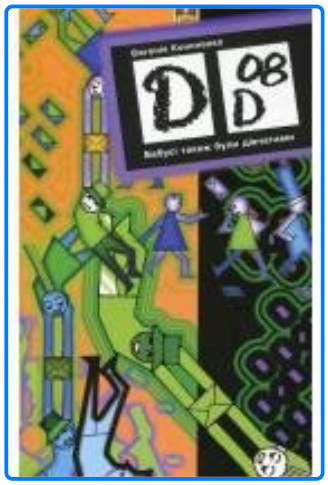
КЛЮЧ

МЕТОДИЧНИЙ КОНСТРУКТОР КНИГИ

Бабусі також були дівчатами

Кононенко Євгенія

Вікова категорія: 12-15 років (Підлітки)

Жанри: Детектив/Пригоди

Про твір

Несподівана родинна історія, котру потроху «розплутують» сучасні підлітки, починає впливати й на їхні не менш заплутані стосунки. Виявляється, інколи необхідно уважно придивитися до того, що пережили і як вчинили твої рідні за півстоліття до твого народження, аби зрозуміти, як жити тут і зараз. Відома українська письменниця, авторка «Нелі, що ходить по стелі», продовжує оповідати про сучасність, у якій молодим буває непереливки, коли вони відкривають логіку подій і формують свої уявлення про добро і зло.

Експертні методичні поради

АНОТАЦІЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

Цю книжку написала дуже вправна й дуже неординарна письменниця Євгенія Кононенко, чия провокативна проза давно завоювала прихильність дорослого читача. Тому, коли ти любиш гарно написані, в міру іронічні, психологічно тонкі тексти, ця історія для тебе. Так само, коли ти щиро віриш, що нерозділене (чи якимось не тим робом поділене) кохання – то **найбільше** у житті горе, – ця книжка тобі теж сподобається.
Та якщо ти не спромігся осилити жодного «Багаті також плачуть» і, взагалі, мало цікавишся, що діється в душі сусідки по парті та її дивакуватих подруг, тобі буде відверто нудно. Бо ніякого злочину в цій повісті не описано, як і немає в ній жодних негідників і відважних нишпорок, карколомних подій і мудрованих пошуків… Нічого того, що робить чоловічий світ сповненим чину й пристрасті.

Це лише і тільки жіноча проза.

Сюжет твору простий: раптом у порядній київській родині з «історією» (наче в серіалі про «справжні англійські вбивства») з усіх «шаф» починають сипатися «скелети». Гімназистка Ліза береться їх «досліджувати» й виявляє, що за аристократичністю й стриманістю родинних взаємин поховано й притлумлено справжні людські пристрасті та драми, що їй у спадок

дісталися не лише великі наукові здобутки предків, а й їхні життєві катастрофи та звичайна ницість.

У міру таємничий, в міру заглиблений у внутрішній світ не в міру розумних і егоцентричних героїнь, цей твір звернений здебільшого до інтелектуальних юнок, які все ще задаються питанням, чого молоді й не дуже добродії тягнуться до «банальних» реготушок. Відразу зауважу, що жодних порад із цього приводу авторка не дає: її героїня рефлексує, але несхибно йде тим самим шляхом, що і «потерпілі від життя» попередниці – бабці та мама.

Але письменниця напрочуд динамічно, іронічно та вишукано описує той суто жіночий шлях до висот переможної самотності. Повість читається на одному подиху і викликає купу питань...

Зрештою, те, що мене особисто смішать і трішечки дратують оті духовні митарства героїнь, зовсім не заперечує існування людей, котрі саме так і живуть...

Гадаю, ця книжечка – чудовий привід поговорити «про життя» у доброму товаристві, подискутувати, подумати, ... дізнатися, які таємниці приховані у нерозібраних клунках і шухлядах Ваших власних бабусь...

— Наталя Марченко (2010 р.)

Запитання для обговорення з дітьми

- Яка подія в книзі була найнесподіванішою?
- Якби ви були художником, яку обкладинку ви б намалювали для цієї книги?
- Яку емоцію викликає у вас головний герой?